

ACTUL II

(Același salon)

SCENA I

TRAHANACHE, FARFURIDI și BRÂNZOVENESCU (stau împrejurul unei mese rotunde, studiind listele electorale; fiecare are câte un creion colorat în mână)

BRÂNZOVENESCU

Șaizeci și nouă cu roșu, buni,... unsprece cu albastru... ai lor...

FARFURIDI

Doisprezece...

TRAHANACHE

Ai puținică răbdare... unu, doi, cinci... șapte... zece... unsprezece.

FARFURIDI

Doisprezece...

TRAHANACHE

Cu Ienache Siripeanu.

BRÂNZOVENESCU

Nici nu mai are drept de vot, de cât și-a măritat fata... Nu i-a dat casele de zestre? Ei? Dacă votează, merge la pușcărie onorabilul.

TRAHANACHE

Ai puținică răbdare... Da' dacă-l putem aduce să voteze cu noi?

FARFURIDI

Altă vorbă... Să voteze cu noi, e ușor; are procesul cu epitropia bisericii, săptămâna viitoare... dar să voteze cu noi? Adică cum să voteze cu noi?...

BRÂNZOVENESCU

Adică cum să voteze cu noi?

TRAHANACHE

Să voteze cu noi.

BRÂNZOVENESCU

Nu pricepi, neică Zahario, vorba noastră? Adică "noi", partidul nostru, pentru cine votăm noi, pentru cine lucrăm noi? Noi încă nu știm...

TRAHANACHE

Mă rog, aveți puținică...

FARFURIDI

Nu știm...

TRAHANACHE

Mă rog, aveți...

FARFURIDI

Ba eu merg și mai departe și zic, cum ziceam lui amicul meu Brânzovenescu: mă tem de trădare...

TRAHANACHE

Cum de trădare?

BRÂNZOVENESCU

De-aia noi astăzi când am mirosit ceva cumva...

FARFURIDI

Ceva cumva...

TRAHANACHE

Ceva cumva?

BRÂNZOVENESCU

Dacă e ceva la mijloc...

FARFURIDI

Ceva la mijloc...

TRAHANACHE

Ceva la mijloc?

FARFURIDI

Da, așa, dacă e trădare, adică dacă o cer interesele partidului, fie.

BRÂNZOVENESCU

Dar cel puțin s-o știm și noi! (*Trahanache vrea să-i întrerupă, fără să izbutească.*)

FARFURIDI

Pentru că eu am zis-o cu străbunii noștri, cu Mircea cel Bătrân și cu Vlad Țepeș, neică Zahario: îmi place trădarea, dar...

TRAHANACHE

Mă rog, ai puținică...

BRÂNZOVENESCU

Ce răbdare, neică Zahario! Nu mai e vreme de așa lucru. Astă-seară e întrunire?

FARFURIDI

Mâine începe alegerea?

TRAHANACHE

Da...

FARFURIDI

Ei! Pentru cine votăm?

BRÂNZOVENESCU

Pentru cine votăm?

TRAHANACHE

Aveți puținică răbdare! Pentru cine ați mai votat și până acuma?

BRÂNZOVENESCU

Nu înțeleg.

FARFURIDI

Nici eu.

TRAHANACHE

Mă rog, ia să ne tălmăcim noi puțințel...

FARFURIDI

Să ne tălmăcim, da, să ne tălmăcim, asta o cerem și noi.

TRAHANACHE

Ce sunteți d-voastră, mă rog? Vagabonți de pe uliță? Nu... Zavragii? Nu... Căuzași? Nu... D-voastră, adică noi, suntem cetățeni, domnule, suntem onorabili... Mai ales noi trei suntem stâlpii puterii: proprietari, membrii Comitetului permanent, ai Comitetului electoral, ai Comitetului școlar, ai Comitetului pentru statua lui Traian, ai Comițiului agricol și ețetera. Noi votăm pentru candidatul pe care-l pune pe tapet partidul întreg... pentru că de la partidul întreg atârnă binele țării și de la binele țării atârnă binele nostru...

BRÂNZOVENESCU

Așa e...

FARFURIDI

Așa e, dar...

TRAHANACHE

Dar ce? Numele candidatului poate să fie al meu, al d-tale, ori al d-sale, după cum cer interesurile partidului. Din moment în moment așteptăm să-l știm... Prefectul trebuie să vie; nu-l așteptăm să vie de la telegraf? Ei? Nu bate telegraful?... Bate; ce treabă alta are? Poate că acuma când noi vorbim, poate să fi și sosit numele... pe sârmă, stimabile... Da, pe sârmă, ce crezi d-ta?

FARFURIDI

Toate bune și frumoase cum le tălmăcești d-ta, neică Zahario, dar nouă... nouă ni e frică de trădare...

BRÂNZOVENESCU

Nu din partea d-tale...

FARFURIDI

Nu din a d-tale...

TRAHANACHE

Da' din a cui?

FARFURIDI

Din a cui, din a cui? Știi d-ta din a cui...

TRAHANACHE

Să n-am parte de Joița, dacă știi.

BRÂNZOVENESCU

Ei, stimabile, prea te faci chinez, dă-mi voie...

FARFURIDI

Știi ce, venerabile neică Zahario, ia să dăm noi mai bine cărțile pe față.

TRAHANACHE

Dă-le, neică, să vedem.

FARFURIDI

Ți-am spus că mi-e frică de trădare... Ei?

BRÂNZOVENESCU

Ei?

TRAHANACHE

Ei?

FARFURIDI

Ei? Ni-e frică din partea amicului.

TRAHANACHE

Care amic?

BRÂNZOVENESCU

Care amic, care amic? Știi d-ta...

TRAHANACHE

Să n-am parte de Joița, dacă știi.

FARFURIDI

Iar te faci chinez...

TRAHANACHE

Zău nu...

FARFURIDI

Din partea amicului... Fănică...

TRAHANACHE
(surprins)

Ce?

BRÂNZOVENESCU

Din partea prefectului.

TRAHANACHE
(încruntat)

Cum?

FARFURIDI
(scurt)

Nouă ni-e frică... de! Că-și dă coatele cu Cațavencu...

TRAHANACHE
(urmează jocul crescendo)

Cu Cațavencu?

FARFURIDI

Cu moftologul...

BRÂNZOVENESCU

Cu nifilistul...

TRAHANACHE
(de abia stăpânindu-și indignarea)

Cu Cațavencu? Trădare? Fănică trădător! Ei bravos! Ei! Asta mi-a plăcut! Ei! Nu m-așteptam!
Ei! Ne-am procopsit!

FARFURIDI

De! Noi...

BRÂNZOVENESCU

Ce ne-am zis...?

TRAHANACHE
(biruit din ce în ce mai mult de indignare)

Ai puținică răbdare, stimabile. Nu dau voie nimănui să-și permită, mă-nțelegi, să bănuiască
măcar câtuși de puțin pe Fănică. Pentru mine, stimabile, mă-nțelegi, să vie cineva să-mi
bănuiască nevasta, pe Joița...

BRÂNZOVENESCU

Pe coana Joița, onorabile...

FARFURIDI

Îmi pare rău, neică Zahario, noi nu...

TRAHANACHE
(și mai indignat)

Ai puținică răbdare... zic: pentru mine să vie cineva să bănuiască pe Joița, ori pe amicul
Fănică, totuna e... E un om cu care nu trăiesc de ieri de alaltăieri, trăiesc de opt ani, o jumătate de

an după ce m-am însurat a doua oară. De opt ani trăim împreună ca frații, și nici un minut n-am găsit la omul ăsta măcar atitica rău... Credeți d-voastră că ar fi rămas el prefect aici și nu s-ar fi dus director la București, dacă nu stăruiam eu și cu Joița... și la dreptul vorbind, Joița a stăruit mai mult...

FARFURIDI

Ei! Se-nțelege, damele sunt mai ambițioase...

TRAHANACHE

(și mai indignat)

Ai puținică răbdare... Nu de ambiț că ni era prieten, - pentru enteresul partidului. Cine altul ar fi putut fi prefect al nostru?

FARFURIDI

S-ar mai fi găsit, poate.

TRAHANACHE

Să-mi dai voie să nu te crez. Un om endependent, care a făcut servicii partidului, județului, țării... și mie, ca amic, mi-a făcut și-mi face servicii, da!... Și să veniți d-voastră, tot din partid (*cu ton de mustrare aspră*) și să bănuți că... să vă pronunțați cu astfel de cuvinte neparlemantare... Îmi pare rău...

BRÂNZOVENESCU

În sfârșit, noi...

TRAHANACHE

Ai puținică răbdare... Îmi pare rău... (*indignat rău de tot.*) Care va să zică unde nu înțelegeți d-voastră politica, hop! Numai decât trădare! Ne-am procopsit! Ce soțietate! Adevărat, bine zice fiu-meu de la facultate: unde nu e moral, acolo e corupție și o soțietate fără prințipuri, va să zică că nu le are. (*în culmea indignării.*) Trădare! Bravos! Fănică trădător! Frumos! (*pleacă.*) Salutare! Salutare, stimabile! (*iese foarte turburat prin fund.*)

SCENA II

FARFURIDI, BRÂNZOVENESCU (stau un minut privind unul la altul)

FARFURIDI

Ei!... ți-a plăcut venerabilul?

BRÂNZOVENESCU

E tare... tare de tot... Solid bărbat! Nu-i dăm de rostul secretului. Trebuie să mai așteptăm.

FARFURIDI

Să mai așteptăm? Până când să mai așteptăm?... Deseară, la sfârșitul întrunirii, parcă-l văz pe venerabilul că se scoală și trage clopoțelul: "Stimabililor, aveți puținică răbdare: Candidatul Comitetului nostru este onor. d. Nae Cațavencu..."

BRÂNZOVENESCU

Moftologul!

FARFURIDI

Nifilistul! - Și bravo-n sus, și bravo-n jos, și mâine și poimâine, nenea Ghiță polițaiul aleargă până-i iese limba de un cot și ți-l toarnă pe d. Cațavencu, care ne-a înjurat și ne-a batjocorit de atâta vreme pe toate tonurile, deputat la colegiul II... Și noi... să stăm cu mâinile în sân?... Peste poate!...

BRÂNZOVENESCU

Ce-o să faci? Te joc cu puterea?

FARFURIDI

Ce să fac?... Batem o depeșă la București, la Comitetul central, la minister, la gazete, scurt și cuprinzător: (*bătând cu pumnul drept în palma stângă, ca un telegrafist pe aparatul lui, sacadat, tot textul-proiect al depeșii*) "Trădare! Prefectul și oamenii lui trădează partidul pentru nifilistul Cațavencu, pe care vor să-l aleagă la colegiul II... Trădare! Trădare! De trei ori trădare!"

BRÂNZOVENESCU

(scurt)

E tare! prea tare! N-o iscălesc.

FARFURIDI

(cu tărie, impunător)

Trebuie să ai curaj ca mine! Trebuie s-o iscălești: o dăm anonimă!

BRÂNZOVENESCU

Așa da, o iscălesc!

FARFURIDI

O iscălim: "Mai mulți membri ai partidului"...

BRÂNZOVENESCU

Da' dacă ne cunoaște slova la telegraf?

FARFURIDI

Punem pe altcineva s-o scrie.

BRÂNZOVENESCU

Pe cine?

FARFURIDI

Trebuie să găsim pe cineva să ni-o dea la telegraf! 'Aide, Brânzovenescul.

BRÂNZOVENESCU

Numai să nu pățin ceva.

FARFURIDI
(impunător)

Trebuie să ai curaj: anonimă. Câte ceasuri sunt?

BRÂNZOVENESCU

Cinci.

FARFURIDI

'Aide degrab', între cinci și șase fix se-nchide telegraful... (*ies cu grabă.*)

SCENA III

GHIȚĂ PRISTANDA (singur, intră prin dreapta, e puțin mișcat)

O făcurăm și p-asta... și tot degeaba. Am pus mâna pe d. Cațavencu... Când am asmuțit băieții de l-a umflat, striga cât putea: "Protestez în numele Constituției! Asta e violare de domiciliu!" - Zic: "Curat violare de domiciliu! Da' umflați-!" Și l-au umflat. L-am turnat la hârdăul lui Petrache. M-am întors cu birja acasă la el, am căutat prin toate colțișoarele, am ridicat dușamelele, am destupat urloaietele sobii, am scobit crăpăturile zidului: peste puțină să dau de scrisoare. M-am întors la poliție, l-am scotocit prin buzunare, peste tot: nu e și nu e. L-am amenințat că am

poruncă de la conul Fănică să-l chinuiesc ca pe hoții de cai,... degeaba: nu spune decât numai și numai coanii Joițichii. O caut și nu o găsesc; acasă nu-i, aici nu e... A! Iacăt-o... Coană Joițico!

SCENA IV
PRISTANDA și ZOE

ZOE
(venind repede din fund)

Ghiță, bine că te găsesc.

PRISTANDA

Și eu vă căutam, coană Joițico...

ZOE

Ghiță, Ghiță, ce-am aflat? Ce ați făcut? Ați înnebunit? Adineaori, când ieșeam de-acasă, am aflat de la doctorul că te-ai dus cu jandarmii, ai călcat casa lui Cațavencu, l-ai luat pe sus și l-ai dus la poliție, la arest! Cum ai făcut asta?

PRISTANDA

Ordin verbal de la conul Fănică.

ZOE

Unde e Fănică?

PRISTANDA

Nu știu, îl caut și eu.

ZOE

Și pentru ce l-ați arestat pe Cațavencu?

PRISTANDA

Pentru ca să-i apucăm scrisoarea.

ZOE

Și ai apucat-o?

PRISTANDA

Nu, coană Joițico, după cât am căutat și pe dânsul și la el acasă, scrisoarea este ascunsă altundeva.

ZOE

Ghiță, m-ați nenorocit! Scrisoarea o să fie publicată mâine și ați făcut și scandal degeaba. Dăscălimea o să urmeze înainte cu gazeta și în lipsa lui... Ce-o să zică la București guvernul, când o afla că ați violat domiciliul lui Cațavencu și l-ați restat în ajunul alegerilor, după ce guvernul era asigurat că toate au să se petreacă cu bine și cu liniște?... Cum o să mai poată rămâne Fănică prefect?

PRISTANDA

Coană Joițico, am uitat să vă spui: după câte făgăduieli și amenințări i-am făcut lui Cațavencu, mi-a răspuns că în zadar mai stăruiesc și că la urma urmelor nici nu mai vrea să stea de vorbă cu nimini, dar cu nimini, decât numai cu d-voastră.

ZOE

Cu mine?... Du-te, Ghiță, du-te degrabă, dă-i drumul și roagă-l din partea mea să poftească aici... Îl aștept...

PRISTANDA

Numai dacă conul Fănică...

ZOE

Dacă ții la tine, dacă ții la familia ta, Ghiță...

PRISTANDA

Cum să nu țiiu, coană Joițică? Unsprece suflete!

ZOE

Du-te degrabă, într-un suflet, și să nu vii fără Cațavencu. Poartă-te bine cu el. Ia o birjă și vino-ntr-o clipă.

PRISTANDA

Ascult!

ZOE

Ai venit?

PRISTANDA

M-am dus!...

SCENA V

ZOE (singură)

(agitată, scoate gazeta și citește) "În numărul de mâine al foii noastre vom reproduce o interesantă scrisoare sentimentală a unui înalt personaj din localitate către o damă de mare influență. Originalul va sta la mine la dispoziția curioșilor, în biroul nostru de redacție. Atât pentru astăzi. A bon entendeur salut!..." Ce mai e de făcut?... *(se primblă agitată, apoi se oprește ca în fața unei inspirații.)* Trebuie să alegem pe Cațavencu. Nu mai încape vorbă, nu mai e vreme de stat la gânduri. Cu un mișel ca el, când ne ține la mână așa de bine, lupta ar fi o copilărie, o nebunie... Fănică... trebuie să se învoiască... trebuie... Ei! Ș-apoi! Mai la urmă Cațavencu poate fi tot așa de bun deputat ca oricare altul... Dar unde e Fănică? Unde poate să fie?...

SCENA VI

ZOE și TIPĂTESCU (venind din fund)

TIPĂTESCU

Zoe! Aici ești?

ZOE

Fănică!... Te așteptam... Ce ai făcut? Ai arestat pe Cațavencu. Te-ai gândit bine la ce ai făcut? Cum ți-a venit să faci una ca asta? Pentru ce ai făcut-o?

TIPĂTESCU

(nervos)

Pentru ce? Pentru ce? Tu mă întrebi pentru ce? Pentru nerozia care ai făcut-o tu, pentru ca să evit nenorocirea pe care ai cauzat-o tu din neglijență. Se poate atâta distracție! Atâta nebăgare de seamă! O scrisoare de amor s-o arunci în neștire într-un buzunar cu batista, și s-o pierzi ca și cum ai pierde o hârtie indiferentă, ca un afiș, după ce ai ieșit de la reprezentație... La atâta lipsă de judecată, să-ți spui drept, nu m-așteptam! Ce Dumnezeu! Ești femeie în toată firea, nu mai ești copil. Atâta neglijență nu se pomenește nici în romane, nici într-o piesă de teatru.

ZOE

Judecă-mă, Fănică, judecă-mă... (*plânge.*) Da, așa e... am fost o copilă... am făcut o nerozie fără seamăn; dar acum trebuie îndreptată. Fănică, dacă mă iubești, dacă ai ținut tu la minemăcar un moment în viața ta, scapă-mă... scapă-mă de rușine! Tu ești bărbat, nu-ți pasă! Pentru tine, afișarea intrigii noastre n-ar fi o nenorocire... dar pentru mine... Fănică, gândește-te... gândește-te. (*plânge.*)

TIPĂTESCU

Tocmai de-aia m-am asigurat de persoana lui Cațavencu...

ZOE

În zadar, Fănică; Cațavencu poate muri astăzi, mâine gazeta lui tot o să publice scrisoarea noastră. Dumnezeu! Cum or să-și smulgă toți gazeta, cum or să mă sfâșie, cum or să râză!... O săptămână, o lună, un an de zile n-o să se mai vorbească decât de aventura asta... În orașelul ăsta, unde bărbații și femeile și copiii nu au altă petrecere decât bârfirea, fie chiar fără motiv... dar încă având motiv... și ce motiv, Fănică!... Ce vuiet! Ce scandal! Ce cronică infernală!... Și eu, Fănică, în timpul ăsta, ce să fac? Să mor? Să mor dacă voiești... Pentru că după asta nu o să mai pot trăi.

TIPĂTESCU

Atunci, dacă nu e altă scăpare... Zoe! Zoe! Mă iubești...

ZOE

Te iubesc, dar scapă-mă.

TIPĂTESCU

Să fugim împreună...

ZOE

(retrăgându-se)

Ești nebun? Dar Zaharia? Dar poziția ta? Dar scandalul și mai mare care s-ar aprinde pe urmele noastre?...

TIPĂTESCU

(descurajat)

Atunci nu ne mai rămâne nimica de făcut?

ZOE

Ba da!

TIPĂTESCU

Ce?

ZOE

Să sprijinim candidatura lui Cațavencu!

TIPĂTESCU
(sărind)

Peste puțință!

ZOE

Să-l alegem!

TIPĂTESCU

Niciodată.

ZOE

Trebuie.

TIPĂTESCU

O dată cu capul! Te gândești la ce spui? Iată pe ce depeșe am pus mâna adineaori, a adus-o la telegraf canalica care a găsit scrisoarea ta, bețivul de ieri. E o depeșe anonimă. Am oprit-o și am dat ordin la telegraf să nu mai expedieze nimica fără știrea mea; dar știu eu ce poate conține o depeșe cu cheie?... Iată: "Trădare! Prefectul și oamenii lui trădează partidul pentru nihilistul Cațavencu, pe care vor să-l aleagă la colegiul II. Trădare, trădare, de trei ori trădare... Mai mulți membri ai partidului..." ...Orice s-ar întâmpla, nu se poate să sprijinim pe mizerabilul, nu, nu, nu!... Spune-mi, să căutăm, să găsim alt mijloc?

ZOE
(zdrobită)

Alt mijloc nu văz,... alt mijloc nu este.

TIPĂTESCU

Atunci...

ZOE

Atunci... (*înecată*) lasă-mă, lasă-mă în nenorocire... lasă-mă să mor de rușine... Omoară-mă pe mine care te-am iubit, care am jertfit tot pentru tine... Iată unde m-ai adus! Iată cât plăteau jurămintele tale! M-ai adus la moarte - pentru că (*hotărâtă*) mă omor înainte de izbucnirea scandalului, astăzi, acuma, aici! - M-ai adus la moarte, și mă poți scăpa, și mă lași să mor... (*plânge.*)

TIPĂTESCU

Zoe! Zoe!

ZOE

Lasă-mă... Dacă ambiția ta, dacă nimicurile tale politice le pui mai presus de rușinea mea, de viața mea, lasă-mă! Să mor... (*plângând.*) Să mor cu siguranța că opt ani de zile m-ai amăgit în fiecare minută, că nu m-ai iubit niciodată... niciodată... niciodată...

TIPĂTESCU

Zoe! Să vedem, să ne mai gândim!

ZOE

Nu mai e vreme de gândit, Fănică! Fiecare minută care trece mă apropie de pieire... Trebuie să te hotărâști!

TIPĂTESCU

(în luptă cu el însuși)

Să mă hotărâsc! Să mă hotărâsc...

ZOE

(înecată)

Adineaori, în Lipscani, am aflat de arestarea lui Cațavencu. Am alergat ca o nebună la redacție. Iată ce foaie au scos comitetul lor. (*îi dă foaia, Tipătescu o citește încet.*) Înțelegi la ce trebuie să ne așteptăm după arestarea lui.

TIPĂTESCU

Omul ăsta își joacă viața!

ZOE

Nu și-o joacă pe a lui, Fănică, o joacă pe a mea; pentru că încă o dată îți spui... din două una: ori tu mă iubești și eu trăiesc, și atunci lupta e peste puțină cu Cațavencu - trebuie să-mi cedezi; ori nu, și atunci mor, și dacă mă lași să mor, după ce-oi muri poate să se-ntâmplesc orice... (*zdrobită.*) Sunt horărâtă... (*revenindu-i deodată toată energia.*) Da, sunt hotărâtă, dar nu voi să

mor până nu voi fi luptat cu toate împrejurările (*cu energie crescândă*) și am să lupt! și cu tine am să lupt, pentru că acuma tu ești piedica a mai grea, care mă oprește să-mi capăt iar liniștea!... Da, sunt hotărâtă, și trebuie să biruiesc tot, și pe tine... așa de hotărâtă sunt, încât adineaori am poruncit lui Ghiță să meargă să dea drumului lui Cațavencu și să-l poftească aici din partea mea....

TIPĂTESCU

Femeie nebună! Ce ai făcut?

ZOE

Am făcut ce am crezut că trebuie să fac. Dacă nu nu vrei să sprijini pe Cațavencu, dacă tu nu vrei să-l alegi, ca să mă scapi - atunci eu, care voi să scap, îl sprijin eu, îl aleg eu...

TIPĂTESCU

Cum?

ZOE

Da, îl aleg eu. Eu sunt pentru Cațavencu, bărbatul meu cu toate voturile lui trebuie să fie pentru Cațavencu. În sfârșit, cine luptă cu Cațavencu luptă cu mine... Aide, Fănică, luptă, zdrobește-mă, tu care ziceai că mă iubești! Să vedem! (*pleacă spre dreapta.*)

TIPĂTESCU

Zoe!

ZOE

Lasă-mă! (*iese.*)

TIPĂTESCU

(urmărind-o)

Zoe! Zoe! (*iese după ea. O clipă scena goală.*)

SCENA VII

GHIȚĂ PRISTANDA și CAȚAVENCU

PRISTANDA

(apărând în fund și făcând loc cu respect lui Cațavencu să treacă)

Poftiți, cocoane Nicule, poftiți... (*umilit*) și zău, să pardonați, în considerația misiei mele, care ordonă (*serios*) să fim scrofuloși la datorie. D-voastră știți mai bine ca mine... așa e polițaiul: tată să-ți fie -trebuie să-l ridici? Îl ridici! N-ai ce-i face: e misie. De aiai (*foarte rugător*) mă rog să pardonați...

CAȚAVENCU

Îmi pare rău, Ghiță, că mai stăruiești cu scuzele tale... Adică noi nu știm cum merge poliția? (*sentențios*.) Într-un stat constituțional un polițai nu e nici mai mult nici mai puțin decât un instrument!

PRISTANDA

Curat instrument!

CAȚAVENCU

Nu brațul care lovește, voința care ordonă e de vină... Eu chiar am scris un articol în privința asta. Nu știi dacă l-ați citit?

PRISTANDA

Trebuie să-l fi citit, coane Nicule; eu gazeta d-voastră o citesc ca Evanghelia totdeauna; că să nu vă uitați la mine... adică pentru misie... (*misterios*) altele am eu în sufletul meu, dar de! N-ai ce-i face: famelie mare, renumerație după buget mică...

CAȚAVENCU

Și în sfârșit, cum ar fi posibil martiriul, dacă n-ar exista călăul?

PRISTANDA

Curat, coane Nicule!

CAȚAVENCU
(schimbând tonul)

Cetățene, nu uita condiția cu care am venit aici! Am venit în casa prefectului, nu voi însă să dau ochii cu el, nu mă pot așa de ieftin compromite. Am venit chemat de doamna Trahanache, pe dânsa voi să văz.

PRISTANDA

Mai e vorbă, coane Nicule, pe coana Joița, pe dumneei... conul Fănică nici nu e aicea... Poftiți, poftiți, ședeți, coane Nicule, mă duc să spui coanii Joițichii că ați venit... (*vrea să plece*.)

CAȚAVENCU

Poți să-i adaogi chiar că mă grăbesc să mă întorc în temnița unde m-a aruncat dizgrația dumneei.

PRISTANDA

Ascult. (*aparte.*) Mare pișicher! Strajnic prefect ar fi ăsta! (*iese aruncând priviri furișe de admirație către Cațavencu.*)

SCENA VIII

CAȚAVENCU
(singur)

În sfârșit, capitulează! Se putea altfel?... Iubitul, scumpul, venerabilul nenea Zaharia (*râde*) parcă-l auz deseară proclamându-mă candidat al colegiului. Sărmanul Farfuridi!... (*grav.*) Scopul scuză mijloacele, a zis nemuritorul Gambetta!... Amabilul Fănică trebuie să facă venin de moarte... atât mai bine pentru mine! Își pierde mințile, atât mai rău pentru el! Mă arestează, atât mai bine pentru mine! Coana Joița, mai cuminte ca toți, mă cheamă, și eu, politico, iată-mă, gata să-i sărut mâna cu respect... Mă rog, n-ai ce-i face: mâna care-ți dă mandatul!... Dar... unde e coana Joița?... nu văz pe coana Joița... (*Se-ntoarce spre fund, apoi spre stânga, în fine spre dreapta. În momentul acesta apare Tipătescu în ușa din dreapta, unde stă un moment nemișcat. Gest de surpriză din partea lui Cațavencu. Aparte.*) Tipătescu! O preferam pe ea!

SCENA IX

CAȚAVENCU, TIPĂTESCU

TIPĂTESCU

(a apărut în dreapta cu aerul încrunțat și pumnii încleștați, a stat în ușe, a mers apoi liniștit la ușa din fund, măsurând din ochi pe Cațavencu, și s-a oprit în fund un moment; *aparte*)

Ține-mă, Doamne!

CAȚAVENCU

(jenat)

Stimabile domn, scuzați-mă dacă v-ar părea că mă prezint la d-voastră astfel, într-un mod neregulat... Trebuie să vă spun că am fost adus aici din arest de polițaiul d-voastre, după ordinele... și nu m-șteptam să vă întâlnesc...

TIPĂTESCU

(*aparte*)

Impertinent!

CAȚAVENCU

Pentru că mi se spusese că eram chemat de... altfel nici nu aş fi venit... În fine, dacă sunt aici prizonier, rămâi... dacă sunt liber - şi nu cer nimic mai mult - mă retrag îndată...

TIPĂTESCU

(care a tot bătut din călcâi cu impaciţă, coboară încet, rar şi cu dinţii strânsi)

Iubite şi stimabile d-le Caţavencu, nu înţeleg pentru ce între doi bărbaţi, cu oarecare pretenţie de seriozitate, să mai încapă astfel de meşteşuguri şi rafinării de maniere, astfel de tirade distilate, când situaţia lor e aşa de limpede... Eu sunt un om căruia-i place să joace pe faţă... Să-mi dai voi să-ţi spui ceva... Ia poftim, ia poftim, mă rog. (*îi oferă un scaun, aparte.*) Să fii cuminte. Ce bine că-i Zoe dincolo!

CAȚAVENCU

Stimabile domn, d-tale îţi place să joci pe faţă, primesc; mie-mi place să joc scurt, scurt. (*gest de retezare.*) Situaţia noastră o putem dezlega numaidecât. (*Tipătescu îi oferă jeţul, el îl respinge uşor.*) Mulţumesc.

TIPĂTESCU

(acelaşi joc)

Ia poftim, mă rog, ia poftim!

CAȚAVENCU

(acelaşi joc)

Mulţumesc!

TIPĂTESCU

(privind ţintă la Caţavencu şi cu tonul mârâit)

Poftim de!...

CAȚAVENCU

(care s-a retras puţin, cedează în sfârşit şi cade pe fotoliu cam fără voie)

Mulţumesc.

TIPĂTESCU

Aşa. (*şade aproape de el, Caţavencu se cam retrage. Tipătescu se îndeasă spre el, Caţavencu acelaşi joc, şi iar.*) Astfel dar, onorabile domn, d-ta, - prin ce mijloace nu-mi pasă! - posedezi o scrisoare a mea, care poate compromite onoarea unei familii...

CAȚAVENCU
(gest)

A!

TIPĂTESCU

Mă iartă că te-am ofensat. Să fiu și mai scurt... Iată: d-ta ești un om practic, d-ta posedezi un lucru care-mi trebuie mie. Eu viu și-ți zic: (*cu multă afabilitate*) mă rog, onorabile domn, ce-mi ceri d-ta în schimbul acelui lucru?

CAȚAVENCU
(naiv)

Cum, nu știi?

TIPĂTESCU
(asemenea)

Nu...

CAȚAVENCU
(asemenea)

Nici măcar nu vă dă-n gând?

TIPĂTESCU
(asemenea)

Nu... d-aia întreb...

CAȚAVENCU

Stimabile domn, (*cu dignitate*) un om politic...

TIPĂTESCU
(cu pofidă)

Adică d-ta...

CAȚAVENCU

Dă-mi voie... Un om politic trebuie, mai ales în niște împrejurări politice ca acelea prin care trece patria noastră, împrejurări de natură a hotărî o mișcare generală, mișcare ce, dacă vom lua în considerație trecutul oricărui stat constituțional, mai ales un stat tânăr ca al nostru...

TIPĂTESCU
(impacientat, bătând din călcâi)

Mă rog, onorabile, încă o dată... (*răspicat*) ce-mi ceri d-ta în schimbul acelei scrisori? Scurt! Scurt! (*repetă gestul de retezare al lui Cațavencu.*)

CAȚAVENCU

Ei?... Dacă este așa, dacă voiești scurt, iată: voi (*rugător*) să nu mai combați, ceva mai mult, să-mi sprijini candidatura...

TIPĂTESCU
(vrând să izbucnească)

Candidatura d-tale! (*stăpânindu-se.*) Onorabile domn, nu ți se pare că ceri prea mult?...

CAȚAVENCU

Atuncea d-ta, care mi-ai propus schimbul, care-mi faci întrebarea, trebuie să răspunzi...

TIPĂTESCU
(apropiindu-se și îndesându-se înspre Cațavencu, se repetă jocul de scenă de mai sus)

Ba zău, spune, nu ți se pare prea mult? 'Ai? Ce zici?

CAȚAVENCU
(naiv)

Nu.

TIPĂTESCU
(cu insinuare)

Dacă s-ar retrage Comitetul permanent și am rezerva un loc pentru prea iubitul d. Cațavencu?...

CAȚAVENCU
(zâbind și cu bonomie)

E un nimic, stimabile...

TIPĂTESCU

Dacă în postul de avocat al statului s-ar numi același d. Cațavencu?...

CAȚAVENCU
(asemenea)

E puțin, onorabile...

TIPĂTESCU

Dacă în locul de primar, vacant acum, și în locul de episcop-efor la Sf. Nicolae s-ar numi tot nenea Cațavencu? 'Ai? (*Cațavencu surâde cu un gest de refuz.*) Și dacă și moșia "Zăvoiul" din marginea orașului...

CAȚAVENCU

(zâmbind asemenea)

Dă-mi voie, stimabile, un om politic trebuie, este dator, mai ales în împrejurări ca acele prin care trece patri noastră, împrejurări de natură a hotărî o mișcare generală, mișcare (*mângâie și umflă cuvintele distilându-și tonul și accentul*) ce, dacă vom lua în considerație, trecutul unui stat constituțional, mai ales un stat tânăr ca al nostru, de abia ieșit din...

TIPĂTESCU

(bătând impacient din călcâi și întrerupându-l)

Ei! Să lăsăm frazele, nene Cațavencule! Astea sunt bune pentru gură cască... Eu sunt omul pe care d-ta să-l îmbeți cu apă rece?... Spune, unde să fie! Bărbătește: ce vrei de la mine? (*se ridică fierbând.*)

CAȚAVENCU

(ridicându-se și el)

Ce vreau? Ce vreau? Știi bine ce vreau. Vreau ce mi se cuvine după o luptă de atâta vreme; vreau ceea ce merit în orașul ăsta de gogomani, unde sunt cel d-întâi... între frunțașii politici... Vreau...

TIPĂTESCU

(fierbând)

Ce vrei?

CAȚAVENCU

(asemenea)

Vreau... mandatul de deputat, iată ce vreau: nimic altceva! Nimic! Nimic! (*după o pauză, cu insinuare caldă și crescândă.*) Mi se cuvine!... Te rog!... Nu mă combate... Susține-mă... Alege-mă. Poimâine, în momentul când voi fi proclamat cu majoritatea cerută,... în momentul acela vei avea scrisoarea (*cu multă căldură*)... pe onoarea mea!

TIPĂTESCU

(aproape să izbucnească)

Pe onoarea ta?... Și dacă nu pot să te aleg?...

CAȚAVENCU

Poți!

TIPĂTESCU

(pierzându-și cumpătul din ce în ce)

Și dacă nu voi? - Zi că nu voi să te aleg?

CAȚAVENCU

(îndârjit)

Trebuie să vrei.

TIPĂTESCU

(d-abia mai stăpânindu-se)

Uiți că nu e bine să te joci cu un om ca mine astfel. Nu! Nu! Nu *voi* să te aleg!

CAȚAVENCU

Trebuie!

TIPĂTESCU

Nu!

CAȚAVENCU

Trebuie să vrei, dacă ții câtuși de puțin la onoarea...

TIPĂTESCU

(izbucnind)

Mizerabile! (*Cațavencu face un pas înapoi.*) Canalie nerușinată! Nu știu ce mă ține să nu-și zdrobesc capul... (*se repede, ia un baston de lângă perete și se întoarce turbat către Cațavencu.*) Mișelule! Trebuie să-mi dai aci scrisoarea, trebuie să-mi spui unde e scrisoarea... ori te ucid ca pe un câine! (*se repede năvală la el. Cațavencu ocolește masa și canapeaua, răstoarnă mobilele și se repede la fereastră, pe care o deschide de perete îmbrâncind-o în afară.*)

CAȚAVENCU

(tremurând, strigă la fereastră în afară)

Ajutor! Săriți! Mă omoară vampirul! Prefectul asasin! Ajutor!

SCENA X

ACEIAȘI - ZOE (venind repede din dreapta)

ZOE

(repezindu-se între Cațavencu și Tipătescu, rugătoare și foarte emoționată)

Domnule Cațavencu, domnule, pentru Dumnezeu! Te rog, nu striga... Fănică, ai înnebunit?...
Domnule Cațavencu... mă rog...

CAȚAVENCU

(emoționat și el)

Cum să nu strig, doamnă?

TIPĂTESCU

(zdrobit de mișcare, ștergându-și fruntea și căzând pe un scaun la dreapta)

Mișel! Mișel! Mișel!

ZOE

(rugătoare)

Domnule Cațavencu, cer scuze pentru momentul de iuțeală care l-a făcut pe Fănică să uite...

CAȚAVENCU

Nu încap scuze, doamnă... trebuie să ies d-aci numaidecât: nu mai pot sta un moment într-o casă unde-mi este viața în primejdie!...

ZOE

Domnule Cațavencu, în sfârșit d-ta ești un om cuminte, un om practic, d-tale îți este indiferent de la cine ți-ar veni aceea ce-ți trebuie așa de neapărat...

CAȚAVENCU

Nu-nțeleg...

ZOE

Ai cerut, în schimbul scrisorii de care e vorba, mandatul de deputat. Ai jurat pe onoarea d-tale că poimâine când ai fi proclamat, vei da scrisoarea aceluia ce te-ai face să fii ales... Ei! Eu te aleg, eu și cu bărbatul meu; mie să-mi dai scrisoarea... Primești?...

CAȚAVENCU

(ca lovit de o idee)

Primesc...

ZOE

(încet către Tipătescu, care stă cufundat în gânduri pe fotoliu)

Și înțelegi că atunci, când, luptând cu tine, voi căpăta scrisoarea,... tot,... tot,... Fănică, va fi isprăvit între noi (*tare*). Suntem deplin înțelegi, domnule Cațavencu...

CAȚAVENCU

Da, madam, pe deplin... dar... (*îi face semn către Tipătescu.*)

ZOE

(stăruind lângă Tipătescu)

Fănică! Fănică! Hotărăște-te! Poți fi tu dușmanul liniștii mele?... Spune!... (*rugându-l frumos*)
Fănică!...

TIPĂTESCU

(nemaiputând lupta și sculându-se)

În sfârșit, dacă vrei tu... fie!... Întâmplă-se orice s-ar întâmpla... (*cu hotărâre.*) Domnule Cațavencu, ești candidatul Zoi, ești candidatul lui nenea Zaharia... prin urmare și al meu! Poimâine ești deputat!...

ZOE

(triumfătoare)

A!

CAȚAVENCU

Poimâine veți avea... (*se aude zgomot afară, vocea lui Trahanache: "Ai puținică răbdare!"*)

ZOE

Nenea!

TIPĂTESCU

Zaharia!

CAȚAVENCU

Venerabilul!

TIPĂTESCU

Repede, ascundeți-vă amândoi... Nu trebuie să vă văză...

(Zoe iese degravă în stânga, Tipătescu cu Cațavencu la dreapta.)

SCENA XI
TRAHANACHE
(singur)

Nimeni?... Și dobitocul de fecior mi-a spus că Fănică și Zoe sunt aici... *(merge la ușa din dreapta și bate cu discreție.)* Nimeni! *(asemenea în stânga.)* Nimeni! *(vrea să plece prin fund și ca și când și-ar aduce aminte de ceva.)* A! Era să uit! *(șade la masa de scris, ia condei și hârtie și scrie, citind.)* "Dragă Fănică, te-am căutat! Mă întorc peste o jumătate de ceas. Trebuie să ne vedem înainte de întrunire. Așteaptă-mă negreșit; nu ieși: ai puținică răbdare... Trahanache..." *(pune scrisoarea la vedere pe masă.)* Acuma să dăm de căpătâiele firelor iubitului nostru d. Cațavencu. *(iese prin fund repede. Un moment scena goală; apoi ușile din dreapta și din stânga se deschid binișor. Din stânga iese Zoe, din dreapta Tipătescu și Cațavencu.)*

SCENA XII
TIPĂTESCU, CAȚAVENCU, ZOE, apoi CETĂȚEANUL TURMENTAT

TIPĂTESCU

Blestemată politică! Un moment să n-ai pace! *(merge la ușa din fund și o închide.)* Suntem în liniște... *(lui Cațavencu.)* Eu merg la telegraf să-ți anunț la București candidatura... d-ta așteaptă acasă un cuvânt al meu... Deseară, la întrunire, fii cu tact... trebuie mult tact. *(se aud în fund bătăi în ușă; toți din scenă tac și nu mișcă; iar bătăi, apoi trei fluierături.)* E Ghiță, ăsta e semnalul lui! *(merge și deschide ușa din fund, prin care apare Cetățeanul, fluierând ca de mirare.)*

TIPĂTESCU

Iar? *(se dă înapoi.)*

CAȚAVENCU

Omul meu! *(se dă cam la spatele Zoii.)*

CETĂȚEANUL

Da, iar eu! *(sughite.)* Am venit pentru istoria aia de care am vorbit az-dimineată... Ce facem? Iacă, mâine începe... Eu... pentru cine votez?

TIPĂTESCU

(ținându-i calea să nu coboare în scenă)

Pentru cine? Pentru cine? Lasă-mă în pace, cetățene: ai ajuns de nesuferit... Votează pentru cine poștești...

CETĂȚEANUL

Eu nu poftesc pe nimeni, dacă e vorba pe poftă...

TIPĂTESCU

Ei! Lasă-mă-n pace, administrația nu voiește să influențeze câtuși de puțin pe nimini.

CAȚAVENCU

(intervenind)

Pardon, dați-mi voie: mie-mi pare din contra că într-un stat constituțional, mai ales într-un stat tânăr ca al nostru, administrația ar trebui să...

ZOE

(asemenea)

Se-nțelege...?

CETĂȚEANUL

(cătră Cațavencu)

Ei! Onorabilul! Nu te vedeam; sluga! O mie de ani pace! Și zi, mă lucreși, ai? Adică, dă-i cu bere, dă-i cu vin, nu pentru cinstea obrazului... pentru ca să-mi faci pontul cu scrisoarea...
bravos! Dom'le Nae.

CAȚAVENCU

A! A!

ZOE

Fănică! Fănică! Trimite-l... e nesuferit!

TIPĂTESCU

(nervos)

În sfârșit, cetățene, te rog lasă-ne cu binișorul, lasă-ne... Ce poștești de la mine?

CETĂȚEANUL

Nu ți-am spus? (*sughite.*) Măine începe... Ei? (*sughite.*) Eu pe cine aleg? Pentru cine?... (*face semnul votării și sughite.*)

ZOE

Pentru d. Nae Cațavencu.

CETĂȚEANUL

Pentru... (*sughite și pufnește de râs.*) Nu mă-nnebuni că amețesc...

TIPĂTESCU

(din ce în ce mai nervos, luând pe Cetățeanul de mână și zguduindu-l)

Pentru că ești un om vițios...

CETĂȚEANUL

Nu mă smuci, că amețesc!

TIPĂTESCU

(asemenea)

Pentru că te-ai lăsat să-ți ia din buzunar, să-ți fure scrisoarea...

CETĂȚEANUL

Ei! Nu face nimica, poate mai găsim alta...

TIPĂTESCU

Lasă-mă să vorbesc... pentru că ești...

CETĂȚEANUL

Lasă-mă să vorbesc... pentru că ești...

CETĂȚEANUL

Alegător...

TIPĂTESCU

Nu... bețiv... vițios... păcătos.

ZOE

Fănică!...

TIPĂTESCU

Da, bețiv... uite și acuma ești turmentat, ești băut...

(Cațavencu râde.)

CETĂȚEANUL

Aș!

TIPĂTESCU

(cu dezgust)

Uite, nenorocitul! Miroși cale d-o poștă... (*îl împinge.*)

CETĂȚEANUL
(șovăind)

Ăsta este mirosul meu naturel...

TIPĂTESCU

Miroși a rom...

CETĂȚEANUL

Ei bravos! Vrei să miroși a gaz?

TIPĂTESCU

Ei! Pentru toate astea trebuie să-ți dai votul lui onorabilul d. Cațavencu... Pentru așa alegător, mai bun ales nici că se putea...

ZOE

Fănică!...

CAȚAVENCU

Totdeauna ironic, (*zâmbind*) stimabile!

SCENA XIII

ACEIAȘI - FARFURIDI, BRÂNZOVENESCU și TRAHANACHE

TIPĂTESCU
(montându-se treptat)

Da, pentru d. Cațavencu lucrăm noi, pe d-sa noi îl sprijinim, pe d. Cațavencu să-l alegeți d-voastră. Și nu-l sprijinim de silă, îl sprijinim pentru că dumnealui este cel mai onest concetățean al nostru...

ZOE

Fănică, fii calm...

TIPĂTESCU

Da, sunt calm... Pentru că dumnealui (*Farfuridi, Brânzovenescu și Trahanache apar în fund și ascultă. Cei dintâi arată tot ce se petrece în scenă celui d-al treilea*) nu e ca alții mișel, pentru că nu e ca alții canalie, nu e ca alții infam... (*se montează din ce în ce*)... pentru că încă o dată, la alegători ca d-ta, cu minte, cu judecată limpede, cu simț politic, nu se poate mai bun reprezentant decât d. Cațavencu, (*apăsând*) *onorabilul d. Cațavencu! (Tipătescu împinge cu scârbă pe Cetățeanul turmentat.)*

CAȚAVENCU
(zâmbind cu bonomie)

Ce răutăcios!

BRÂNZOVENESCU
(din fund)

A!

FARFURIDI
(lui Trahanache)

Iacă trădarea! Când îți spuneam, venerabile!... (*coboară toți.*)

TRAHANACHE

Ei! Ai puținică răbdare!

ZOE

Nene! (*se repede la Trahanache și-l trage deoparte unde-i vorbește încet și cu multă mișcare. Cațavencu și Cetățeanul turmentat vorbesc de altă parte asemenea.*)

TIPĂTESCU

Ei! Lăsați-mă toți în pace!

FARFURIDI

Te lăsăm, stimabile, dar mergem la București...

BRÂNZOVENESCU

Și vom spune tot...

TIPĂTESCU

(aparte)

Duceți-vă la dracul! (*trece lângă Trahanache și Zoe.*)

FARFURIDI

La ziare!

BRÂNZOVENESCU

La Comitetul electoral central!

FARFURIDI

La guvern!

CETĂȚEANUL

(arătând pe Farfuridi și Brânzovenescu lui Cațavencu)

Oleu!... Fugi că amețesc! (*Cațavencu și Cetățeanul turmentat convorbesc foarte mișcat deoparte cu Farfuridi și Brânzovenescu.*)

TRAHANACHE

În sfârșit, ce e, Fănică?

TIPĂTESCU

Nu mă-ntreba pe mine, nene Zahario!

ZOE

(cu energie)

Nici o vorbă, nene, trebuie...

TRAHANACHE

De ce?

ZOE
(precipitată)

Dacă mă iubești, dacă ții la mine, acuma tăcere; îți spun pe urmă tot. (*vorbesc încet toți trei.*)

CAȚAVENCU
(cătră Farfuridi și Brânzovenescu)

Dați-mi voie, stimabile, nu d-voastră veți avea mai multă încredere față cu înaltele locuri decât onorabilul (*toți ascultă, Tipătescu se plimbă agitat în fund*) d. Tipătescu, prefectul cel mai onest!...

TRAHANACHE

Da!

CAȚAVENCU

Cel mai integru!...

TRAHANACHE

Da!

CAȚAVENCU

Cel mai credincios!...

ZOE

Firește!

CAȚAVENCU

Dați-mi voie să vă spun că toate zburciunile d-voastră sunt numai și numai chestii personale, și când vin niște asemenea persoane... ca d-voastră...

CETĂȚEANUL

Nanana!

FARFURIDI

Care va să zică și insulte!

BRÂNZOVENESCU

Bravos!

CAȚAVENCU

Chestie de tarabă, onorabile! Daraveri de clopotniță, stimabile!

ZOE
(cătră Trahanache)

Se-nțelege!

CAȚAVENCU

Alegătorii vor vorbi...

ZOE
(îndemnând pe Cetățeanul turmentat și pe Trahanache)

Da, alegătorii vor vorbi.

TRAHANACHE

Da, alegătorii vor vorbi, firește!

CETĂȚEANUL
(serios)

Da, noi vom vorbi!

SCENA XIV

ACEIAȘI - GHIȚĂ PRISTANDA (venind fuga din fund, cu o depeșă-n mână)

PRISTANDA

Coane Fănică! O depeșă *fe-fe* urgentă!

ZOE

O depeșă! (*se-ntorc toți spre fund.*)

TIPĂTESCU
(deschide nervos depeșa și citește)

"Cu orice preț, dar cu orice preț, colegiul d-voastră al II-lea trebuie să aleagă pe D. Agamemnon Dandanache. (*toți mișcare.*) Se face din aceasta pentru d-voastră o înaltă și ultimă chestie de încredere"... A!

FARFURIDI și BRÂNZOVENESCU

Aha!

ZOE
(cu toată energia)

A! Nu se poate! Vom lupta contra oricui... Vom lupta contra guvernului!... (*Tipătescu a căzut obosit pe un scaun.*)

TRAHANACHE

Ai puținică răbdare!

ZOE

Da, nene! Vom lupta contra guvernului!

CAȚAVENCU

Da, vom lupta contra guvernului! (*Cațavencu, Zoe și Trahanache de o parte, Farfuridi, Brânzovenescu frecându-și mâinile cu satisfacție de altă parte; Ghiță în fund; Tipătescu obosit pe scaun, ca și cum n-ar lua parte la ce se petrece. Cetățeanul turmentat în mijloc.*)

CETĂȚEANUL
(târât de curent)

Da! Vom lupta contra... (*sughițând și schimbând tonul*)... adică nu... Eu nu lupt contra guvernului...

(Cortina)